

Voornemens

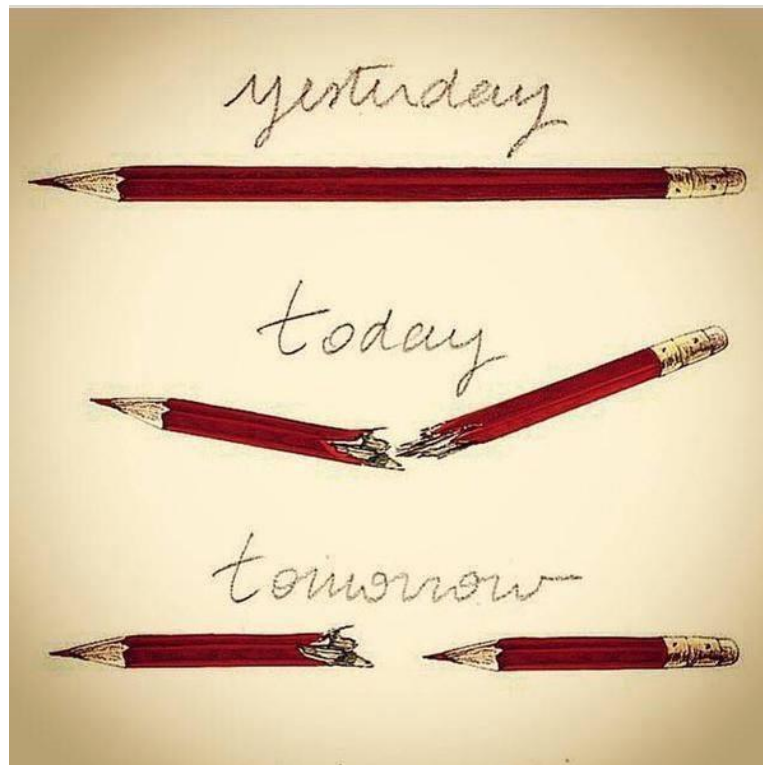
We begrijpen waarom ons kleine witte haantje zo bloederig thuiskwam op oudjaar. Na anderhalf jaar terreur vindt Kippien Langkous het genoeg. Zijn voornemen voor 2015 is namelijk zelf de baas te worden over onze kipjes zonder dat een klein wit haantje daar nog enige inspraak in heeft. De rollen zijn dan ook volledig omgekeerd. Mocht Kippien pas als laatste binnen en slechts de restjes eten die overschoten, nu loopt hij als eerste in de ren luid klokkend om de dames te imponeren. Helaas voor hem zijn die allemaal wat bang voor hem, het is zo'n groot beest. De kleine houdt zich wijselijk afzijdig. Helaas blijft het niet bij een eenmalige coupe. Trots paradeert de nieuwe leider tussen de dames rond terwijl de kleine haan voorzichtig om de hoek gluurt of er nog wat te schaken valt. Dit blijft niet onopgemerkt en de strijd gaat door. Mijn krielkipjes zijn niet gelukkig met de situatie vandaar dat Kippien verhuist naar een buurvrouw. Het krielhaantje kan het nog niet meteen geloven dat Kippien echt vertrokken is en komt nog heel voorzichtig tevoorschijn de eerste dagen.

Heel kort hebben we vorst in de eerste week van het nieuwe jaar. Dit levert ook meteen een aantal auto's in een greppel op. Ik rij mijn visites dan ook op mijn dooie gemak. In het kippen hok "groeien" dan weer de bijna uitgestorven ijsbloemen op de ruiten. Door alle dubbele vensters zien we ze steeds minder. En ze blijven mooi!

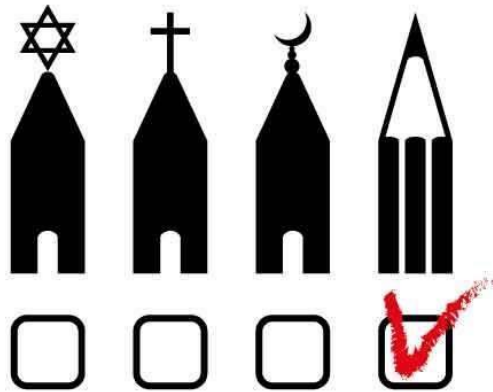
Het Etang de Merle is nog steeds leeg. Het schijnt dat het geld er is om de dijk te gaan repareren. Maar haast maakt men nog niet. Wel is het weggetje er naar toe opnieuw geasfalteerd. Ook wandelen we er weer. De slib is voldoende weggetrokken zodat de honden er niet meer over de kop slaan doordat de poten ineens vastgezogen worden in de blubber. Helaas ligt er wel glas en Tjalling haalt een van zijn voetkussens flink open. Volgens het laatste nieuws gaan de werkzaamheden aan de dijk beginnen en als alles gaat zoals gepland dan kan het meer vanaf maart weer gaan vollopen.

We volgen net als iedereen de schokkend brute aanslagen bij Charlie Hebdo. Iedereen heeft het erover. Ik vind enkele cartoons die ik jullie niet wil onthouden

Vertaling: Als je de chinezen laat geloven dat de djihadisten afrodisische eigenschappen hebben, dan zijn ze binnen 10 jaar uitgestorven!

Ook onze Teazle zit in de ziekte wet. Haar schildklier functioneert niet meer naar behoren maar met wat medicijnen komt de vaart er weer een beetje in. En geniet ze weer met volle teugen van haar wandelingen.

We zijn helemaal blij met onze ECO-Fan. Een ventilator die op de kachel staat en door de hitte van de kachel wordt aangedreven en geheel geluidloos is. Hierdoor verspreidt de warmte van de kachel zich door het vertrek en is het in de hele kamer behaaglijk. En zwart valt hij bijna niet op.

Omdat mijn oudste collega Philippe met pensioen wil dit jaar hebben we op het ogenblik een potentiële kandidaat voor zijn opvolging die meewerkt op de praktijk. Een Italiaan. Dus als het doorgaat blijven we een internationaal gezelschap. Voorheen heeft hij overal en nergens gewerkt. Hij

is erg secuur en daarbij niet heel snel. En het liefst zou hij smetteloos blijven. Best moeilijk in ons beroep. We wachten af. Het probleem is en blijft dat er heel weinig mensen zich nog op het platteland willen vestigen. Zowel bij huis-, als bij veeartsen. Eind Januari besluit Alberto dat hij gaat blijven. Dus begin maart heb ik een nieuwe baas.

Men zegt dat er minder wild zit op het ogenblik. Volgens mij valt dat reuze mee. Ik zie de reeën wandelen terwijl de jagers een eindje verder op zwijnen jacht zijn, de vossen lopen op klaarlichte dag door de weiden en ook de zwijnen zien we vaker lopen dan voorheen. Onze buurhonden hebben het regelmatig aan de stok met een das. De eerste keer raakten beide honden erg gehavend en liet de das het leven. Het lijkt erop dat er dassen in haar schuur zitten verstopt tussen de stobalen. We krijgen van alle kanten stukken wildzwijn toegestoken. Prachtige rugstukken. Op de praktijk komt een verdwaalde jachthond binnen. Mager, geen chip, geen tatoeage en geen telefoonnummer op de halsband. Via onze jachtmeester komt ze toch weer thuis

Volgens de New York times is Bourgondië the place to be in 2015. We staan 15de op de lijst van plekken die je moet bezoeken in 2015!

Onze Taupe is nog elke dag in twijfel of ze wel op de gele zit te wachten. Vroeger was het lekkerder liggen op de bank!

Op 24 januari valt de eerste noemenswaardige sneeuw. En op de 25ste reist Nollie weer af voor een bezoekje aan haar andere huis.

In Nevers kun je heerlijk bruin brood kopen dat ook nog eens goed kan worden ingevroren. Dus als ik daar ben koop ik in het groot in. Met een hele zak vol geurende broden rijd ik dan terug naar huis. Heerlijk alsof je in een bakkerij zit! En bij thuiskomst dan snel een lekker sneetje met kaas!

Doordat ik niet al mijn dagen heb gewerkt het afgelopen jaar werk ik deze maand extra en beleef daardoor ook weer meer. Zo ben ik bij een bedrijf aan het bloedtappen waar alle koeien door de drijfgang moeten omdat ze niet aan een voerhek kunnen worden vastgezet zoals bij de meeste bedrijven. Hok voor hok worden de dames opgehaald en de stieren en de kalveren blijven dan achter. (De stieren zijn vaak te groot om door de gang te kunnen). Een van de stieren is het er niet

mee eens dat zijn dames bij hem worden weggehaald. Waarschijnlijk is een van de dames net tochtig want meestal gaat het zonder probleem. Het hitsig heerschap probeert de barrière van ruim 1.50m te springen hetgeen deels mislukt. Alleen het voorstel komt over het hek. En hij komt in een benarde positie want met zijn 1000 kg is hij er niet maar zo even af te tillen. Door zijn gewicht worden de darmen tegen het middenrif gedrukt en kan het dier stikken. Gelukkig reageren zijn eigenaren snel en effectief. De ver-reiker wordt getart en vader klimt op de uitschuifbare arm van het apparaat en werpt een kabel om de horens. Het dier wordt aan de kabel omhoog getild en even later bungelen de 1000kg op 1,5 meter hoogte door de lucht. Zijn nek blijkt er tegen te kunnen en ook de rest. Slechts even is hij onder de indruk van zijn avontuur, maar als de dames weer langs komen is hij alweer van plan om de actie nog eens te herhalen. Gelukkig kunnen we hem van gedachten doen veranderen en keert de rust weer.

Soms lijken dingen indrukwekkender dan ze zijn. Zo sta ik bij mijn auto als ik ineens een snurkend gehijg achter me hoor. Als ik me omkeer verwacht ik een grote boze hond te zien, maar het is slechts een eend. Toch is dit minder onschuldig dan gedacht. Opa snelt naar buiten en roept al van afstand: "Le canard, il n' est pas commode! Vous lui faites un coup de pied dans le cul si necessaire" (de eend is geen gemakkelijke, geef hem maar een schop onder de kont indien nodig). Een niet meewerkende koe wordt vaak omschreven als: pas trop catholique. Voor mij een waarschuwing dat ik maar beter voorzichtig kan zijn.

Januari zit er alweer op, groeten uit een uiterst nat en vooral groen Bourgogne,

Nol en Koos